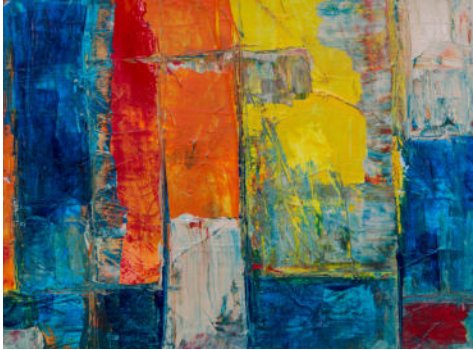

**SANT
JORDI
2022**

Pau Casals

Educació Infantil

ELS NENS I NENES D'EDUCACIÓ INFANTIL, AMB MOTIU DE LA CELEBRACIÓ DE SANT JORDI, HAN ELABORAT AQUEST CONTE AMB ESFORÇ I SOBRE TOT AMB MOLTA IL·LUSIÓ.

S'HAN INVENTAT EL TEXT I DESPRÉS AMB MOLTA CURA L'HAN IL·LUSTRAT.

Educació Infantil

HI HAVIA UNA VEGADA UN INDI
AMB MOLTES PLOMES

QUE VA AGAFAR LA PELL DEL
BISÓ MÉS GRAN PER A FER-SE
UN TIPI

MENTRE FEIA FOC I CANTAVA
ALS ANIMALS, VA APARÈIXER
UN TIGRE...

L'INDI ESTAVA FENT UNA PAELLA
PER DINAR I VA CONVIDAR AL
TIGRE A MENJAR AMB ELL

Educació Infantil

EL TIGRE VOLIA SER AMIC DE L'INDI. TENIA MOLT DE FRED, MOLTA GANA I NECESSITAVA AJUDA.

EN SENTIR L'OLORETA TAN BONA QUE FEIA LA PAELLA, ES VAN APROPAR UN ÓS, UNA PANTERA, UN GUEPARD I UN COCODRIL...L'INDI ES VA QUEDAT BOCABADAT I MOLT CONTENT DE TENIR TANTA COMPANYIA

L'INDI VA REPARTIR LA PAELLA PER TOTS ELS ANIMALS I VAN ESTAR MOLT I MOLT CONTENTS

DESPRÉS, TOTS VAN FER UNA PASSEJADA PER LES MUNTANYES

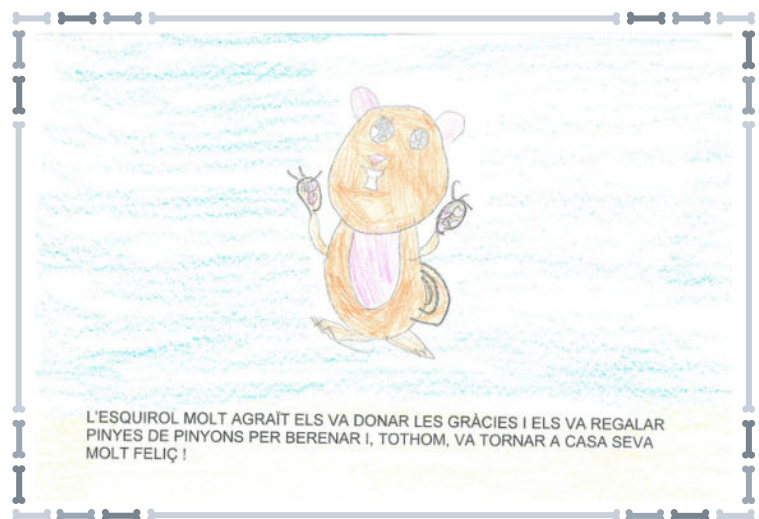
Educació Infantil

DE SOBTE, ES VAN TROBAR UN
ESQUIROL MOLT ESTRANY QUE
ELS VA DIR QUE NO PODIA PUJAR
ALS ARBRES.

PARLANT ENTRE TOTS VAN
TROBAR LA SOLUCIÓ AL
PROBLEMA, FER UNA TORRE
D'ANIMALS I AIXÍ, L'ESQUIROL
PODRIA PUJAR.

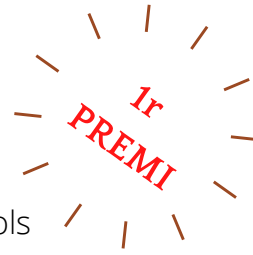
L'ESQUIROL MOLT AGRAÏT ELS VA
DONAR LES GRÀCIES I ELS VA
REGALAR PINYES DE PINYONS PER
BERENAR I, TOTHOM, VA TORNAR
A CASA SEVA MOLT FELIÇ.

Primer de primària

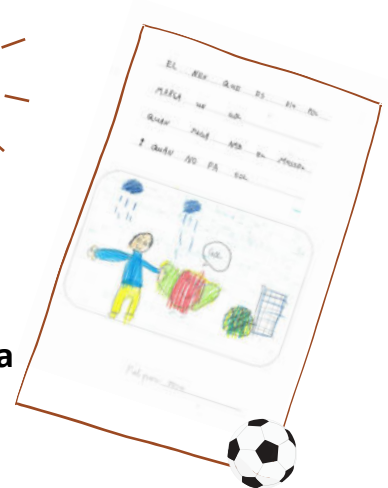
Quan s'amaga el sol
surt una família de mussols
i als jugadors fan un gol
amb ajuda del cargol

Santiago Veizaga

El nen que es diu Pol
marca un gol
Quan juga amb el mussol
i quan no fa sol

Arnaldo Parra

El koala puja per l'escala
amb una pala
i diu: OLA!

Isabella Novella

Segon de primària

L'Ana té un problema

Hi havia una vegada una nena que es deia Ana. Era una nena activa i treballadora. Tenia tres hèmsters bessons que es deien Xip, Pau i Luki. Eren molt llaminers amb les llaminadures. Un dia pel matí quan l'Ana estava esmorçant dos torrades amb mantega i un suc de taronja, la seva mare li va cridar: "- Carinyo, tenim que anar-nos i no t'oblidis dels hèmsters." Es va quedar una miqueta avorrida, però si no ho faig s'enfadarà molt i molt i l'Ana no vol que la mare s'enfadi. Llavors li va donar menjar i joguines als hèmsters. Per la tarda, quan l'Ana estava veient la tele, va sentir que feia molt fred i va anar a posar la calefacció més calents, va veure que els tres hèmsters bessons estaven a punt de sortir de la gàbia però abans de sortir, l'Ana va cridar: "- No sortiu, no!" Va saltar i va tornar tots els hèmsters a la gàbia. Quan havien passat dos setmanes, ja s'havia acostumat a cuidar els hèmsters. Un dia pel matí, quan l'Ana estava dormint va sentir uns sorolls molt estranys, llavors es va aixecar de la llitera i va anar al lavabo, a l'habitació dels pares, a l'habitació del germà i a la cuina i no i havia res de res, ni un gram d'arròs. Llavors va oïr que feia olor a cremat i va anar corrent al menjador i va veure als tres hèmsters al costat del gerro preferit de la mare. El gerro estava tot cremat i això era el que feia aquesta olor a cremat.

Va pensar: "- Perquè els hèmsters no estan a la gàbia. Si els hèmsters estan al costat del gerro cremat hauran estat ells els que l'han cremat"

Llavors va anar passet a passet i els va dir: "- Veniu aquí amb la mama, veniu".

Quan l'Ana va dir això, els tres hèmsters es van escapar i l'Ana va córrer molt ràpid per atrapar els hèmsters i quan estava a punt d'atrapar-los els hèmsters es van perdre per una tuberia d'aranyes. Després va veure que els tres hèmsters a la cuina, a les habitacions, a l'escriptori del pare i l'Ana els perseguia per totes les parts de la casa.

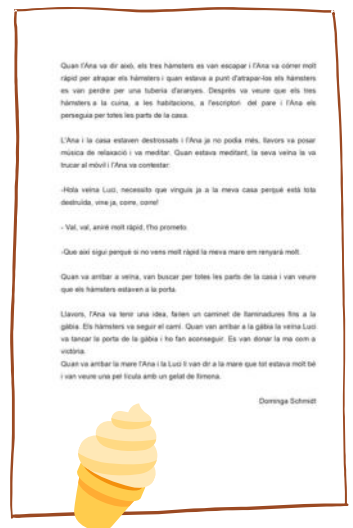
L'Ana i la casa estaven destrossats i l'Ana ja no podia més, llavors va posar música de relaxació i va meditar. Quan estava meditant, la seva veïna la va trucar els mòvil i l'Ana va contestar: "- Hola veïna Luci, necessito que vinguis ja a la meua casa perquè està tota destruïda, vine ja, corre, corre!"

"- Val, val, aniré molt ràpid, t'ho prometo!"

"- Que així sigui perquè si no vens molt ràpid la meua mare em renyarà molt."

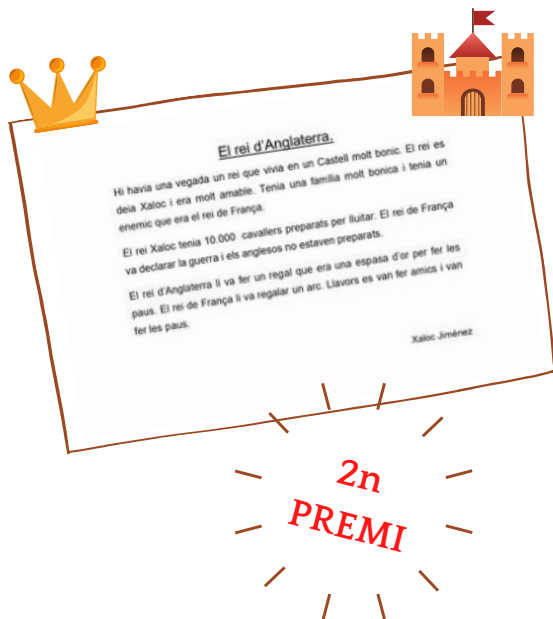
Quan va arribar la veïna, van buscar per totes les parts de la casa i van veure que els hèmsters estaven a la porta.

Llavors, l'Ana va tenir una idea, farien un caminet de llaminadures fins a la gàbia. Els hèmsters van seguir el camí. Quan van arribar a la gàbia la veïna Luci va tancar la porta de la gàbia i ho van aconseguir. Es van donar la mà com a victòria. Quan va arribar la mare de l'Ana i la Luci a la mare que tot estava molt bé i van veure una pel·lícula amb un gelat de llimona.

Dominga Schmidt

Segon de primària

El rei d'Anglaterra

Hi havia una vegada un rei que vivia en un Castell molt bonic. El rei es deia Xaloc i era molt amable. Tenia una família molt bonica i tenia un enemic que era el rei de França.

El rei Xaloc tenia 10.000 cavallers preparats per lluitar. El rei de França va declarar la guerra i els anglesos no estaven preparats.

El rei d'Anglaterra li va fer un regal que era una espasa d'or per fer les paus. El rei de França li va regalar un arc. Llavors es van fer amics i van fer les paus.

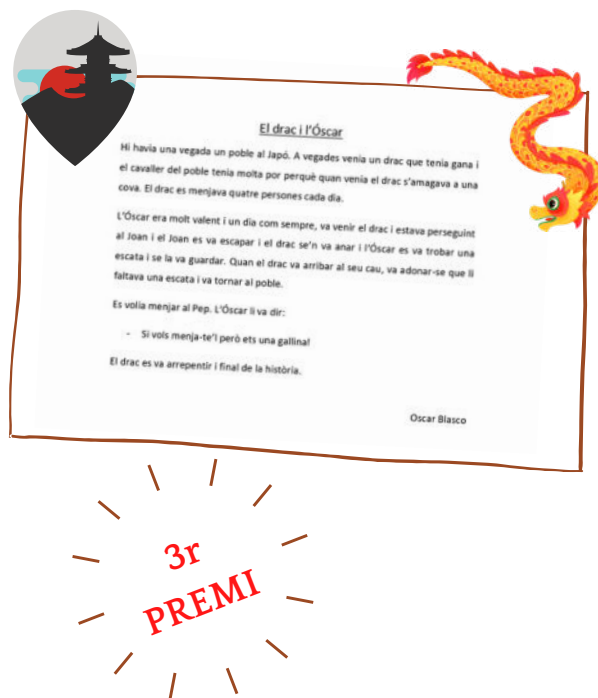
Xaloc Jiménez

El drac i l'Òscar

Hi havia una vegada un poble al Japó. A vegades venia un drac que tenia gana i el cavaller del poble tenia molta por perquè quan venia el drac s'amagava a una cova. El drac es menjava quatre persones cada dia.

L'Òscar era molt valent i un dia com sempre, va venir el drac i estava perseguint al Joan i el Joan es va escapar i el drac se'n va anar i l'Òscar es trobar una escata i se la va guardar. Quan el drac va arribar al seu cau, va adonar-se que li faltava una escata i va tornar al poble. Es volia menjar al Pep. L'Òscar li va dir: "- Si vols menja-te'l però ets una gallina!"

El drac es va arrepentir i final de la història

Oscar Blasco

Terçer de primària

La Paula i els seus superpoders

Fa quatre anys hi vivia una nena que es deia Paula a la seva casa amb la seva mare. Era una nena que creia molt en la fantasia: en les fades, en els elfs, en els unicorns... Un dia caminant cap a l'Escola com sempre, es va trobar amb un grup de nens que cada dia es burlaven d'ella. La pobre Paula ja no sabia que fer davant d'aquesta situació. A la nit la Paula se'n va anar a dormir i va notar que no tocava de peus a terra sinó que volava. Llavors va anar volant amb totes les seves forces cap al grup de nens i nenes. De cop i volta va sonar el despertador i va adonar-se que era un somni. Però ara tenia més força perquè els nens ja no es fiquessin amb ella i vet aquí un gos, vet aquí un gat aquest conte s'ha acabat.

Emma Murillo

Els nens amb superpoders

Hi havia una vegada dos amics, es deien Pau i Maria, eren molt aventurers. Un dia al sortir de l'escola amb Pau va veure un camí i li va dir a la Maria: "Maria anem per aquest camí". Caminan van entrar a un bosc i veure un gran plataner il·luminat. Tenien gana i van agafar dos plàtans. De sobte al Pau li van créixer els músculs i la Maria podia volar, es van passar tota la nit amb superpoders.

Valeria Gavidia

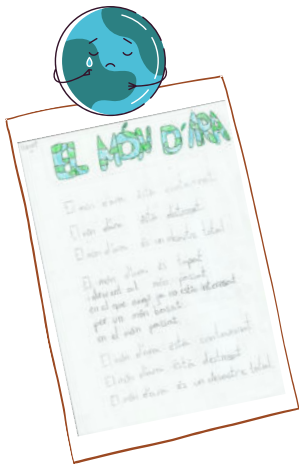
L'aventura de Ionela i les seves amigues

Fa molts anys hi havia una nena que vivia en una ciutat. Darrera de la seva escola hi havia un bosc abandonat. Un dia la Ionela i els seus companys i companyes estaven jugant a veritat o repte. A un dels seus companys el van reptar que anessin al bosc abandonat. La Ionela, l'Emma, la Mª José i la Valeria van dir que No! Però al final van dir que si. Era de nit però i van entrar encara que tenien molta por van trobar una cova molt silenciosa. L'Emma va dir: "Oh! mireu quina pedra més misteriosa!" La Mª José va dir: "Crec que això no és una pedra?" Oh no. Fi.

Ionela Grapin

Quart de primària

El Món d'ara

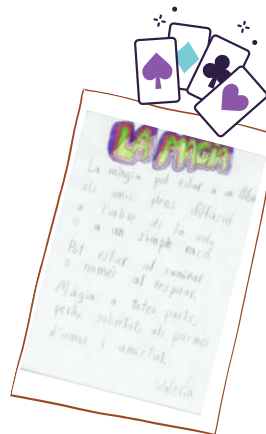
El món d'ara està contaminat.
El món d'ara està destrossat
El món d'ara és un desastre total
El món d'ara és tapat
i diferent al món passat
en el que ningú ja no està interessat
per un món basta
en el món passat
El món d'ara està contaminat
El món d'ara està destrossat
El món d'ara és un desastre total

Vinyet Jiménez

La màgia

La màgia pot estar a un llibre
als amics plens d'Il·lusió
a l'arbre de la vida
o a un simple racó.
Pot estar al caminar
o només al respirar
Màgia a totes parts,
però, sobretot, als poemes
d'amor i amistat

Valeria Martín

Dinosaure o Drac

Jo si fos un drac
per la boca foc llançaria
i tot ho cremaria.
Tant si sóc un dinosaure o un drac
sempre sóc igual.
Jo si fos un dinosaure no menjaria sal
i podria ser gegant
Tant si sóc un dinosaure o un drac
sempre sóc igual.

Unai Casassas

Cinquè de primària

L'últim minut

Hi havia una vegada una noia que es deia Jana, era una noia molt bonica i el que mes destacava de la seva cara eren els seus ulls verds i grans. També tenia el cabell castany i llarg, el seu caràcter era molt bo, era divertida, amable i graciosa. Un dia a l'institut van anunciar que el dia quatre de juny hi hauria el ball de final de curs i la Jana aniria. Va arribar el gran dia i la Jana ho tenia tot preparat per les vuit de la tarda: la roba, el maquillatge, el pentinat i les sabates. De sobte va rebre una trucada inesperada, era la seva cosina Ona que li trucava perquè la necessitava urgentment. Li acabaven de robar la seva cosa més valuosa, era el seu rellotge. L'Ona estava molt desesperada i amb un atac de pànic. La Jana davant aquesta situació no va tenir més remei que anar on estava la seva cosina. La va calmar i acompanyar a posar una denúncia. Entre la cua per posar-la i el temps posant-la la Jana va mirar l'hora i només quedaven deu minuts perquè comenci el ball! "- Ona, ho sento i m'he d'anar, et deixo perquè només queda entregar-la i jo tinc molt pressa - va dir la Jana - "- No, no tranquil·la ja l'acabo jo i t'explico" - va contestar l'Ona. Entre que la Jana agafava el bus i arribava a casa es va trobar amb un vell amic de l'escola "- Hola Marc, te'n recordes de mi?" - va preguntar la Jana. "- Doncs clar Jana que me'n recordo de tu!" - va contestar en Marc. En Marc portava una mena de màquina, era de color gris amb uns botons blaus i grocs i una palanca lila "- Marc perquè serveix aquesta màquina?" - Va preguntar la Jana. "- És una màquina del temps i m'agradaria utilitzar-la el més aviat possible" - va contestar en Marc. Des d'aquell mateix moment la Jana va pensar: ostres vaig molt tard! Li puc preguntar al Marc si pot utilitzar-la ara! "- Marc, vaig molt tard, podries utilitzar amb mi la màquina, si us plau?" - Va dir la Jana "- Doncs és clar! Quants en quants minuts vols viatjar?" - va dir en Marc - "Doncs si pot ser seixanta aniria perfecte!" - va contestar la Jana, "- Seixanta minuts, perfecte" - va dir en Marc . " - Gràcies!" - va dir finalment la Jana. La Jana es va posar dins i el Marc li va explicat les instruccions. Una vegada ja tot preparat en Marc va tirar de la palanca. Des d'aquell moment les coses no van sortir bé, la Jana si que havia viatjat en el temps però la Jana va anar a parar a un món paral·lel. En Marc va fer tot el que ell creia que ara possible i malauradament la Jana no va tornar. Fins que se li va ocórrer el que menys podia funcionar, però igualment ho va provar. Després de patir i esperar tant va funcionar! Una vegada la Jana ja fora del món paral·lel, encara li quedaven quaranta minuts per fer tot el que havia de fer (canviar-se, maquillar-se, pentinar-se i anar-se'n) així que es va acomiadar d'en Marc - "Marc! M'acomiedo que ara si que vaig ve de temps, me'n alegro molt de veure't! Ah i gràcies per l'ajuda!" - Va dir la Jana. " - De res bonica! me'n alegro molt de parlar amb tu, una abraçada!" - va dir en Marc.

La Jana va arribar a casa, es va canviar, maquillar, pentinar i se'n va anar. Quan va arribar a l'Institut tothom parlava de el que havia passat, era com una mena de terratrèmol, encara que ningú ho hauria vist perquè només parlaven de soroll i no de l'aparencia. Mentre que parlaven d'això la Jana ja sabia el que havia passat. I finalment la Jana va ballar com si no hagués passat res.

CONTE CONTAT CONTE ACABAT

Júlia Cuscó

Cinquè de primària

El Jack i el seu amic

Vet aquí que una vegada hi havia un noi que es deia Jack, hi vivia en un planeta d'una galàxia tecnològica. Era pobre i no tenia pares. Però un dia va conèixer a un noi que era com ell, junts van aconseguir diners i feina; un dia unes persones que semblaven dolentes van segrestar al seu amic i li van dir al Jack que hauria de donar-lis 17.000.000 tex (els dinars d'alla). El Jack estava molt trist per allò que acabava de passar, i perquè li havien fet fora de la feina. Quan va arribar a casa va veure per la tele que hi havia una carrera que qui la guanyés s'emportaria 20.000.000 tex. Quan ho va veure se'n va anar a comprar amb els tex que tenia uns super propulsors ultres galàctics de foc de color vermell i blau (que són els més potents). Després es va anar a dissenyar el vehicle, al dia següent va acabar el vehicle (que era una super motot). Va anar a la carrer, però li van haver de decidir un nom, llavors i va decidir que es diria: Arya77. Quan la carrera estava a punt de començar, va pensar en el seu amic hi que tenia que guanyar. La carrera va ser ràpida e intensa, però quan ja estava a punt de guanyar, quedaven ell i un més. El Jack anava segon però va activar els super propulsors (que ell va dissenyar amb el seu robot d'ametista) i finalment va guanyar la carrera. Quan va guanyar la carrera i li van donar els 20.000.000 tex, va anar amb la seva super moto cap a on estava el seu amic, el va trobar en un carrer fosc juntament amb els sequaços, el Jack li va donar els 17.000.000 tex i ell i el seu amic es van anar cap a casa. Vet aquí un gat, vet aquí un gos que aquest conte ja s'ha fos.

El Jack i el seu amic

Vet aquí que una vegada hi havia un noi que es deia Jack. Hi vivia en un planeta d'una galàxia tecnològica. Era pobre i no tenia pares. Però un dia va conèixer a un noi que era com ell, junts van aconseguir diners i feina; un dia unes persones que semblaven dolentes van segrestar al seu amic i li van dir al Jack que hauria de donar-lis 17.000.000 tex (els dinars d'alla). El Jack estava molt trist per allò que acabava de passar, i perquè li havien fet fora de la feina. Quan va arribar a casa va veure per la tele que hi havia una carrera que qui la guanyés s'emportaria 20.000.000 tex. Quan ho va veure se'n va anar a comprar amb els tex que tenia uns super propulsors ultres galàctics de foc de color vermell i blau (que són els més potents). Després es va anar a dissenyar el vehicle, al dia següent va acabar el vehicle (que era una super motot). Va anar a la carrer, però li van haver de decidir un nom, llavors i va decidir que es diria: Arya77. Quan la carrera estava a punt de començar, va pensar en el seu amic hi que tenia que guanyar. La carrera va ser ràpida e intensa, però quan ja estava a punt de guanyar, quedaven ell i un més. El Jack anava segon però va activar els super propulsors (que ell va dissenyar amb el seu robot d'ametista) i finalment va guanyar la carrera. Quan va guanyar la carrera i li van donar els 20.000.000 tex, va anar amb la seva super moto cap a on estava el seu amic, el va trobar en un carrer fosc juntament amb els sequaços, el Jack li va donar els 17.000.000 tex i ell i el seu amic es van anar cap a casa. Vet aquí un gat, vet aquí un gos que aquest conte ja s'ha fos.

Arya77

2n
PREMI

Biel Navarra

3r
PREMI

La flor vermella

Hi havia una vegada una nena que es deia Maia i tenia 8 anys. Un dia la Eka li va dir: No es que no m'agradi que sempre portis una cua al cap però és que sempre portes una cua amb una flor vermella. És per que t'agrada portar una cua amb una flor vermella? Li va preguntar la Eka. La Maia es va posar una mica trista i li van caure unes quantes llàgrimes. Llavors va començar a contar-li la història. En un país llunya a Georgia va haver una guerra entre Rússia i Georgia i va caure una bomba a la seva casa. L'àvia i la nena Maia estaven al soterrani i els seus pares estaven a dalt a la segona planta. Van morir els seus pares per la bomba que va caure a la seva casa, només van sobreviure l'àvia i la nena Maia. La Maia es va mudar al poble de la seva àvia i també es va mudar d'escola per seguretat. A l'escola portava 2 mesos. Els seus pares li van donar la flor vermella a Sant Jordi abans de morir. I portar la flor vermella al cap li feia recordar els seus pares ja que va ser l'últim regal que li havien fet a la Maia abans de morir.

LA FLOR VERMELLA

Hi havia una vegada una nena que es deia Maia i tenia 8 anys. Un dia la Eka li va dir: No es que no m'agradi que sempre portis una cua al cap però és que sempre portes una cua amb una flor vermella. És per que t'agrada portar una cua amb una flor vermella? Li va preguntar la Eka. La Maia es va posar una mica trista i li van caure unes quantes llàgrimes. Llavors va començar a contar-li la història. En un país llunya a Georgia va haver una guerra entre Rússia i Georgia i va caure una bomba a la seva casa. L'àvia i la nena Maia estaven al soterrani i els seus pares estaven a dalt a la segona planta. Van morir els seus pares per la bomba que va caure a la seva casa, només van sobreviure l'àvia i la nena Maia. La Maia es va mudar al poble de la seva àvia i també es va mudar d'escola per seguretat. A l'escola portava 2 mesos. Els seus pares li van donar la flor vermella a Sant Jordi abans de morir. I portar la flor vermella al cap li feia recordar els seus pares ja que va ser l'últim regal que li havien fet a la Maia abans de morir.

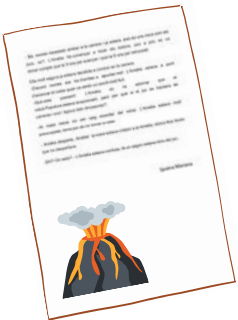
Tea

Ani Valishvili

Sisè de primària

Aphelion

Hola, sóc l'Amèlia, sóc una nena molt gran i molt normal! Bé... No tan normal. Em creuries si et dic que vaig estar dins d'un videojoc? No, ni jo em creuria, bé així comença la meva història. L'Amèlia va sortir corrents de casa. Pel seu Camí es va trobar amb el senyor de la fruita. - *Bon dia, senyor Antonio!*. Va dir l' Amèlia corrents amb molta presa. - *Bon dia, Amèlia, que tinguis un Bon dia!* Va dir el senyor Antonio amb molta calma. L'Amèlia seguia corrents molt ràpid. - *Oh, que no arribo a casa!*. Va dir l'Amèlia amb preocupació. Després d'un temps va arribar a la parada de l'autobús. -*Uf, perquè poc!*. L'Amèlia estava contenta, ja li falta poc per arribar a casa i poder jugar amb el seu nou videojoc. L'Amèlia s'acabava de comprar el nou joc Aphelion, estava molt emocionada ja que era molt divertida segon el seu amic i com era una experta en videojocs volia saber què tan divertit era. Després de 10 minuts va arribar a casa. Ella estava molt emocionada, ja li faltava poc, va arribar a casa i amb tota la tranquil·litat del món va obrir la porta. -*Mare ja he arribat! Em vaig a la meva habitació!* -*D'acord però després baixa!*. L'Amèlia va pujar a la seva habitació molt emocionada. Estava a punt d'obrir el videojoc! Va seure amb molta emoció i d'un cop el va obrir i el va posar a la play. Ara, amb tota la rapidesa del món, l'Amèlia va agafar els controls per començar a jugar. L' Amèlia estava esperant que s'encengués, va sentir un soroll que venia del joc, però no es va encendre. - *Però...què? Com que no funciona!*. L'Amèlia amb desesperació i enfadada va aixecar-se del seu joc disposada a arreglar el joc, no obstant quan va tocar els controls es va quedar impactada... - *Apa on estic?*. L'Amèlia estava confusa fins que va sentir un soroll molt familiar, eren els sorolls dels animals del joc! - *Oh, mare meva!* A L'Amèlia li sortien estrelles dels ulls, estava dins d'un videojoc! Ella estava disposada a veure com era el joc, va començar a córrer per tots els llocs però sense adonar-se es va caure d'un penya-segat. Va començar a sonar un son molt estrany i ella va reviure. D'un altaveu que estava flota'n va sortir una veu que deia: - *Jugador 132 has perdut una vida! Recorda que només tens 3 vides i si et quedés sense cap el joc s'acaba. Bona sort!*. L'altaveu va desaparèixer i l'Amèlia ho entenia tot. - *He de tindre cura perquè no sé què passarà si em quedo sense vides...* L' altaveu va tornar a sortir i va dir: - *Jugador si vols tornar a casa has d'aconseguir 2 copes de rapidesa. Per aconseguir aquests punts has de participar en la carrera que hi haurà en 3 minuts.* - *Ah, però com aconsegueixo un cotxe de carreres?*. L'Amèlia es va quedar un moment pensativa fins que la seva bombeta es va encendre. - *Ja sé que faré...* L'Amèlia sigil·losament va començar a córrer al taller de cotxes que hi havia al joc, i com va trobar al taller? Ni ella ho sabia. - *Només he d'entrar sense que ningú se n'adoni i agafar un cotxe.* - *Jugador, et recordo que si et pillen perdràs una vida!* - *Calla, no facis soroll!* Quan va arribar només va agafar el cotxe i amb molt d' atenció va encendre-ho. -*Apa no sé conduir...* No crec que sigui molt complicat! L'Amèlia va començar a conduir per tots el llocs, resulta que era una crac, conduïa molt bé. - *Bé, només necessito arribar a la carrera i ja estarà, això és una mica com els jocs, no?*. L'Amèlia Va començar a tocar els botons, poc a poc es va donar compte que la X era per avançar i que la O era per retrocedir. Ella molt segura ja estava decidida a conduir en la carrera. -*D'acord només ara he d'arribar a apuntar-me!* L'Amèlia estava a punt d'arrancar el cotxe quan va sentir un soroll molt fort. -*Què està passant!*. L'Amèlia es va adonar que el volcà Puputura estava erupcionant, però per què si el joc es tractava de carreres i era l' època dels dinosaures?. -*Ai mare meva no em vaig recordar del volcà.* L'Amèlia estava molt preocupada, tenia por de no tornar a casa. - *Amèlia desperta, Amèlia!* la mare estava cridant a la Amèlia, doncs feia hores que no despertava. -*Eh!? On estic?* - L'Amèlia estava confusa, fa un segon estava dins del joc..

Sisè de primària

Dos ocells

Érem dos ocells vora el mar,
que quan sentia el teu caminar
el meu cor era una bomba a punt d'explotar.

Érem dos ocells feliços volant,
mirant les estrelles i preguntant:
i tots junts, què farem l'endemà?

Et trobo a faltar i això ningú ho canviarà.
Sempre escoltaré el teu caminar
i tu com un ocell seguiràs volant.

Martina Pérez

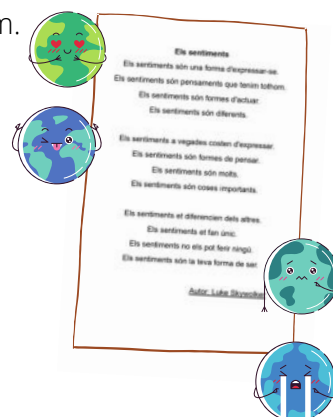

Els sentiments

Els sentiments són una forma d'expressar-se.
Els sentiments són pensaments que tenim tothom.
Els sentiments són formes d'actuar.
Els sentiments són diferents.

Els sentiments a vegades costen d'expressar.
Els sentiments són formes de pensar.
Els sentiments són molts.
Els sentiments són coses importants.

Els sentiments et diferencien dels altres.
Els sentiments et fan únic.
Els sentiments no els pot ferir ningú.
Els sentiments són la teva forma de ser.

Ethan Sánchez

Dibuxos guanyadors

Abby Polo - P3

Judith Sans - P4

Sandra Martín - P5

Iker Mora - 1r

Paul Ionasanu - 2n

Dibuixos guanyadors

Abrahim Arfan - 3r

Clàudia Blasco - 4rt

Agatha Puigbertrand - 5è

Andrei Ionasanu - 6è

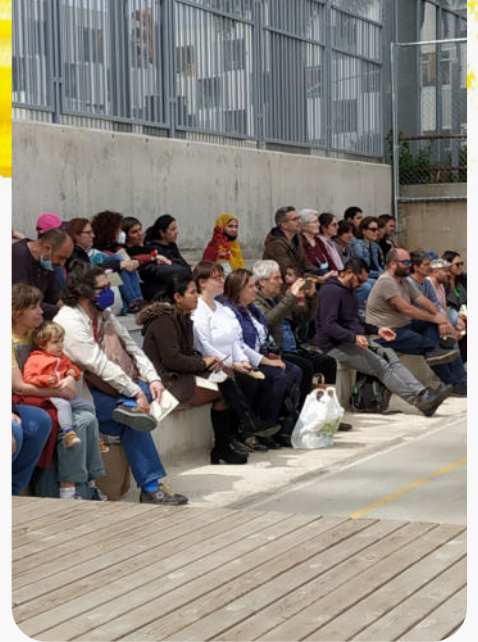
Recull Fotogràfic

Pau Casals

Sant Jordi

2022